

REGLUGERÐ

um gildistöku reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2160/2003 um varnir gegn salmonelli og öðrum tilteknum smitvöldum mannsmitanlegra dýrasjúkdóma sem berast með matvælum.

1. gr.

Ákvæði samningsins um Evrópska efnahagssvæðið sem vísað er til í I. kafla, I. viðauka skulu öðlast gildi með breytingum og viðbótum sem leiðir af I. viðauka, bókun 1 við samninginn og öðrum ákvæðum hans. Á grundvelli eftirtalinna ákvarðana sameiginlegu EES-nefndarinnar öðlast eftirfarandi EB-gerðir gildi hér á landi:

- a. Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2160/2003 um varnir gegn salmonelli og öðrum tilteknum smitvöldum mannsmitanlegra dýrasjúkdóma sem berast með matvælum. Reglugerðin var felld inn í EES-samninginn með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 133/2007 frá 1. maí 2010.
- b. Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1791/2006 um aðlögun tiltekinnar reglugerða og ákvarðana á sviði frjálsra vöruflutninga, frjálsrar farar fólks, félagaréttar, stefnu í samkeppismálum, landbúnaðar (þ.m.t. heilbrigðislöggjöf á sviði dýra og dýraafurða og löggjöf á sviði plöntuheilbrigðis), stefnu í flutningamálum, skattlagningar, hagskýrsla, orkumála, umhverfismála, samvinnu á sviði dóms- og innanríkismála, tollabandalags, samskipta við önnur ríki, sameiginlegrar stefnu í utanríkis- og öryggismálum og stofnana, vegna aðildar Búlgaríu og Rúmeníu. Reglugerðin var felld inn í EES-samninginn með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 21/2009 frá 1. maí 2010.
- c. Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1237/2007 um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2160/2003 og ákvörðun 2006/696/EB að því er varðar markaðssetningu eggja úr hópum varphæna, sem eru smitaðir af salmonelli. Reglugerðin var felld inn í EES-samninginn með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 41/2009 frá 1. maí 2010.
- d. Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 213/2009 um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2160/2003 og reglugerð (EB) nr. 1003/2005 að því er varðar varnir og prófanir með tilliti til salmonelli í hópum undaneldisfugla af tegundinni *Gallus gallus* og kalkúnum. Reglugerðin var felld inn í EES-samninginn með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 114/2010 frá 11. nóvember 2010.

2. gr.

Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2160/2003 er birt sem fylgiskjal við reglugerð þessa. Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1791/2006 er birt í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 59, frá 27. október 2011, bls. 27.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1237/2007 er birt í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 6, frá 2. febrúar 2010, bls. 300. Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 213/2009 er birt í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 5, frá 27. janúar 2011, bls. 237.

3. gr.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1237/2007 og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 213/2009 eru einungis innleiddar að því marki sem þær varða dýraheilbrigði í samræmi við 1. kafla 1. viðauka EES-samningsins.

4. gr.

Þrátt fyrir gildissvið reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2160/2003 gildir reglugerðin hérlendis um allar sermisgerðir salmonelli.

5. gr.

Þrátt fyrir ákvæði reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2160/2003 skulu sláturafurðir alifugla sem boðnar eru til sölu, vera af sláturfuglum þar sem staðfest hefur verið með sýnatöku á eldistímanum að ekki hafi greinst salmonella í fuglunum. Finnist salmonella í sýnum sem tekin eru við slátrun, skal innkalla afurðirnar, þeim fargað eða þær hitameðhöndlaðar, þannig að kjarnhiti nái 72°C, áður en afurðunum er dreift, samkvæmt fyrirmælum Matvælastofnunar. Greinist salmonella í eldishópi getur Matvælastofnun heimilað slátrun hópsins og markaðssetningu á afurðum hans. Skilyrði fyrir að Matvælastofnun veiti slíka heimild eru að tvö viðbótarsýni framleiðanda og sýni stofnunarinnar, sem tekið skal a.m.k. fimm til sjö dögum fyrir slátrun, séu öll neikvæð. Ekki er heimilt að markaðssetja þessar afurðir nema fyrir liggji niðurstöður úr sýnatöku við slátrun. Slátrun eldishópa og markaðssetning afurða þeirra skal framkvæmd í samræmi við fyrirmæli stofnunarinnar.

6. gr.

Matvælastofnun fer með eftirlit með því að ákvæðum þessarar reglugerðar sé framfylgt í samræmi við lög nr. 93/1995 um matvæli.

7. gr.

Um brot gegn reglugerð þessari fer samkvæmt XI. kafla laga nr. 93/1995 um matvæli, með síðari breytingum.

8. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 31. gr. a laga nr. 93/1995 um matvæli, 10. gr. laga nr. 96/1997 um eldi og heilbrigði sláturdýra, slátrun, vinnslu, heilbrigðisskoðun og gæðamat á sláturafurðum og 29. gr. laga nr. 25/1993 um dýrasjúkdóma og varnir gegn þeim, og öðlast gildi 1. nóvember 2011.

Sjávarútvegs- og landbúnaðarráðuneytinu, 27. október 2011.

Jón Bjarnason.

Baldur P. Erlingsson.

Fylgiskjal.**REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 2160/2003**

frá 17. nóvember 2003

um varnir gegn salmonellu og öðrum tilteknum smitvöldum mannsmitanlegra dýrasjúkdóma sem berast með matvælum

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

- 4) Mannsmitanlegir dýrasjúkdómar sem berast með öðru en matvælum, einkum villtum dýrum og gæludýrum, eru einnig áhyggjuefni.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum b-lið 4. mgr. 152. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

- 5) Í tengslum við frumframleiðslu skal vera fullnægjandi eftirlit með mannsmitanlegum dýrasjúkdómum til að tryggja að markmiðunum með þessari reglugerð verði náð. Þegar um er að ræða frumframleiðslu, sem leiðir til beinnar afhendingar stjórnanda matvælaframtækja á litlu magni frumframleiðsluvara sem hann framleiðir til neytanda eða verslana á staðnum, er þó eðlilegt að vernda lýðheilsu með innlendum lögum. Í þessu tilviki er um nán tengsl framleiðanda og neytanda að ræða. Slík framleiðsla ætti ekki að skipta verulegu máli varðandi meðaltalsalgengi mannsmitanlegra dýrasjúkdóma í Bandalaginu í heild. Ekki er víst að almennar kröfur varðandi sýnatöku og greiningu séu framkvæmanlegar eða viðeigandi að því er varðar framleiðendur sem hafa mjög fá dýr og kunna að vera á svæðum sem líða fyrir sérstakar landfræðilegar takmarkanir.

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Dýr á fæti og matvæli úr dýraríkinu eru tilgreind í skránni í I. viðauka við sáttmálann. Búfjárrækt og það að setja matvæli úr dýraríkinu á markað er mikilvægur tekjustofn fyrir bændur. Beiting ráðstafana á sviði dýraheilbrigðis sem miðar að því að bæta heilbrigði manna og dýra í Bandalaginu stuðlar að eðlilegri framþróun í landbúnaðargeiranum.
- 2) Það hefur grundvallarþýðingu að vernda heilsu manna gegn sjúkdómum og sýkingum sem smitast beint eða óbeint milli dýra og manna (mannsmitanlegum dýrasjúkdómum).
- 3) Mannsmitanlegir dýrasjúkdómar sem berast með matvælum kunna að valda mönnum þjáningu og matvælaframleiðslu- og matvælaíðnaðinum fjárhagslegu tjóni.

- 6) Í tilskipun ráðsins 92/117/EBE frá 17. desember 1992 um verndarráðstafanir gegn tilteknum dýrasjúkdómum og -sjúkdómsvöldum, sem geta borist til manna, í dýrum og dýraafurðum til að koma í veg fyrir smit frá matvælum og matareitrun ⁽⁴⁾ er kveðið á um að komið verði á vöktunarkerfum fyrir tiltekna mannsmitanlega dýrasjúkdóma og varnir gegn salmonellu í tilteknum alifuglahópum.

- 7) Í þeirri tilskipun er þess krafist að aðildarríkin geri framkvæmdastjórninni grein fyrir innlendum ráðstöfunum sem þau hafa gert til að ná fram markmiðum tilskipunarinnar og að þau geri áætlanir um að vakta salmonellu í alifuglum. Í tilskipun ráðsins 97/22/EB ⁽⁵⁾ um breytingu á tilskipun 92/117/EBE var kröfðinni frestað þar til endurskoðunin, sem kveðið var á um í 15. gr. a í tilskipun 92/117/EBE, hefur farið fram.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 304 E, 30.10.2001, bls. 260.⁽²⁾ Stjtið. EB C 94, 18.4.2002, bls. 18.⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 15. maí 2002 (Stjtið. ESB C 180 E, 31.7.2003, bls. 160), sameiginleg afstaða ráðsins frá 20. febrúar 2003 (Stjtið. ESB C 90 E, 15.4.2003, bls. 25) og afstaða Evrópuþingsins frá 19. júní 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB). Ákvörðun ráðsins frá 29. september 2003.⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 62, 15.3.1993, bls. 38. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð ráðsins (EB) nr. 806/2003 (Stjtið. ESB L 122, 16.5.2003, bls. 1).⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 113, 30.4.1997, bls. 9.

- 8) Nokkur aðildarríki hafa þegar lagt fram áætlanir sínar um vöktun á salmonellu sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt. Ennfremur var þess krafist að frá og með 1. janúar 1998 uppfylltu öll aðildarríkin þær lágmarksráðstafanir sem mælt er fyrir um varðandi salmonellu í I. þætti III. viðauka við tilskipun 92/117/EBE og settu reglur sem tilgreindu þær ráðstafanir sem gera skal til að koma í veg fyrir að salmonella berist á býli.
- 9) Með þessum lágmarksráðstöfunum var lögð sérstök áhersla á vöktun og varnir gegn salmonellu í alifuglahópum af tegundinni *Gallus gallus*. Þegar sermigerðirnar *Salmonella enteritidis* eða *Salmonella typhimurium* voru greindar og staðfestar í sýnum, sem voru tekin, var í tilskipun 92/117/EBE mælt fyrir um sértækar ráðstafanir til að halda sýkingunni í skefjum.
- 10) Í annarri löggjöf Bandalagsins er kveðið á um vöktun og varnir gegn tilteknum mannsmitanlegum dýrasjúkdómum. Í tilskipun ráðsins 64/432/EBE frá 26. júní 1964 um vanda á sviði heilbrigðis dýra sem hefur áhrif á viðskipti innan Bandalagsins með nautgripi og svín⁽¹⁾ er einkum fjallað um berkla og öldusótt í nautgripum. Í tilskipun ráðsins 91/68/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á viðskipti innan Bandalagsins með sauðfé og geitur⁽²⁾ er fjallað um öldusótt í sauðfé og geitum. Þessi reglugerð ætti ekki að skapa óþarfa tvítekingu á þeim kröfum sem fyrir eru.
- 11) Ennfremur ætti framtíðarlöggjöf Bandalagsins um hollustuhætti í matvælaframleiðslu að fjalla um sértæka þætti sem nauðsynlegir eru til að koma í veg fyrir, verjast og vakta mannsmitanlega dýrasjúkdóma og smitvalda þeirra og fela í sér sértækar kröfur um gæði matvæla m.t.t. örvera.
- 12) Í tilskipun 92/117/EBE er kveðið á um söfnun gagna um tilvik mannsmitanlegra dýrasjúkdóma og smitvalda þeirra í fódri, dýrum, matvælum og mönnum. Þó að gagnasöfnunarkerfið sé ekki samhæft og gefi því ekki kost á samanburði milli aðildarríkjanna myndar það grundvöll til mats á núverandi stöðu að því er varðar mannsmitanlega dýrasjúkdóma og smitvalda þeirra í Bandalaginu.
- 13) Niðurstöður gagnasöfnunarkerfisins sýna að tilteknir smitvaldar mannsmitanlegra dýrasjúkdóma, þ.e. *Salmonella* spp. og *Campylobacter* spp., valda flestum tilfellum mannsmitanlegra dýrasjúkdóma. Svo virðist sem tilfellum salmonellusýkinga í mönnum, einkum af völdum *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*, sé að fækka og endurspeglí þannig góðan árangur af þeim varnarráðstöfunum sem gripið hefur verið til í Bandalaginu á þessu sviði. Engu að síður er gert ráð fyrir að ekki sé tilkynnt um mörg tilfelli og því er ekki víst að gögnin, sem safnað var, gefi heildarmynd af ástandinu.
- 14) Í áliti sínu um mannsmitanlega dýrasjúkdóma, sem samþykkt var 12. apríl 2000, taldi vísindanefndin um dýraheilbrigðisráðstafanir sem tengjast lýðheilsu að ráðstafanirnar, sem þá höfðu verið gerðar til varnar smiti mannsmitanlegra dýrasjúkdóma, sem berst með matvælum væru ófullnægjandi. Hún taldi ennfremur að faraldsfræðileg gögn, sem aðildarríkin safna, væru ófullnægjandi og ekki að fullu samanburðarhæf. Í kjölfar þess mælti nefndin með bættu fyrirkomulagi við vöktun og benti á þá kosti sem eru fyrir hendi í áhættustjórnun.
- 15) Því er rétt að bæta þau varnarkerfi gegn smitvöldum mannsmitandi dýrasjúkdóma sem fyrir eru. Jafnframt koma reglurnar sem mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/99/EB frá 17. nóvember 2003 um vöktun mannsmitanlegra dýrasjúkdóma og smitvalda þeirra, breytingu á ákvörðun ráðsins 90/424/EBE og niðurfellingu á tilskipun ráðsins 92/117/EBE⁽³⁾ í stað vöktunar- og gagnasöfnunarkerfanna sem komið var á fót með tilskipun 92/117/EBE.
- 16) Að meginreglu til skulu varnir taka til matvælaferlisins í heild frá býli til borðs.
- 17) Reglurnar, sem gilda um slíkar varnir, skulu almennt vera þær sem mælt er fyrir um í löggjöf Bandalagsins um fóður, dýraheilbrigði og hollustuhætti í matvælaframleiðslu.
- 18) Að því er varðar tiltekna mannsmitanlega dýrasjúkdóma og smitvalda þeirra er nauðsynlegt að mæla fyrir um sértækar kröfur varðandi varnir.
- 19) Til grundvallar þessum sértæku kröfum skulu vera markmið um að draga úr algengi mannsmitanlegra dýrasjúkdóma og smitvalda þeirra.
- 20) Markmiðin skulu sett að því er varðar mannsmitanlega dýrasjúkdóma og smitvalda í dýrastofnum, einkum með tilliti til tíðni, faraldsfræðilegrar þróunar í dýrum og mönnum, fódurs og matvæla, hversu alvarlegir þeir eru fyrir menn, hugsanlega efnahagslegra afleiðinga, vísindalegrar ráðgjafar og þess hvort gripið hafi verið til viðeigandi ráðstafana til að draga úr algengi þeirra. Heimilt er að setja markmiðin með tilliti til annarra hluta matvælaferlisins ef nauðsyn ber til.

⁽¹⁾ Stjtið. EB 121, 29.7.1964, bls. 1977/64. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1226/2002 (Stjtið. EB L 179, 9.7.2002, bls. 13).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 46, 19.2.1991, bls. 19. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 806/2003.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 325, 12.12.2003, bls. 31.

- 21) Til að tryggja að markmiðin náist tímanlega skulu aðildarríkin gera sértækar varnaráætlanir sem Bandalagið skal samþykkja.
- 22) Meginábyrgð á öryggi matvæla skal vera í höndum stjórnenda matvæla- og fódurfyrirtækja. Aðildarríkin skulu því hvetja til þess að gerðar verði varnaráætlanir sem ná til atvinnugreinarinnar í heild.
- 23) Aðildarríkin og stjórnendur matvæla- og fódurfyrirtækja kunna að óska eftir því að nota sértækar varnaðferðir í tengslum við varnaráætlanir sínar. Hins vegar kunna tilteknar aðferðir að vera óviðunandi, einkum ef þær hindra almennt að markmið náist, raska sérstaklega nauðsynlegum prófunarkerfum eða ógna hugsanlega lýðheilsu. Því skal mæla fyrir um viðeigandi málsmeðferð sem gerir Bandalaginu kleift að ákveða að tilteknar varnaðferðir skuli ekki notaðar sem hluti af varnaráætlunum.
- 24) Einnig kunna þær varnaðferðir að vera fyrir hendi eða verða þróaðar sem í sjálfu sér falla ekki undir sértæka löggjöf Bandalagsins um vörusamþykki en munu stuðla að því að markmiðin, sem sett eru til að draga úr algengi tiltekinna mannsmitanlegra dýrasjúkdóma og smitvalda þeirra, náist. Því skal vera unnt að samþykkja notkun slíkra aðferða á vettvangi Bandalagsins.
- 25) Mikilvægt er að tryggja að endurnýjun dýrastofna verði úr hópum eða hjörðum sem hafa fallið undir varnarráðstafanir í samræmi við kröfur þessarar reglugerðar. Ef sértæk varnaráætlun er í gildi skulu niðurstöður prófananna framsendar til kaupenda dýranna. Í þessu skyni skal sértækum kröfum bætt við samsvarandi löggjöf Bandalagsins um viðskipti innan Bandalagsins og innflutning frá þriðju löndum, einkum að því er varðar sendingar á lifandi dýrum og útungunareggjum. Tilskipun 64/432/EBE, tilskipun ráðsins 72/462/EBE frá 12. desember 1972 um heilbrigðis- og heilbrigðis-efirlitsvanda við innflutning á nautgripum og svínum og nýju kjöti frá þriðju löndum⁽¹⁾ og tilskipun ráðsins 90/539/EBE frá 15. október 1990 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á viðskipti innan Bandalagsins og innflutning á alifuglum og útungunareggjum frá þriðju löndum⁽²⁾ skal breytt til samræmis við þetta.
- 26) Samþykkt þessarar reglugerðar skal ekki hafa áhrif á viðbótarábyrgðir sem voru samþykktar fyrir Finnland og Svíþjóð við inngöngu þeirra í Bandalagið og staðfestar með ákvörðunum framkvæmdastjórnarinnar 94/968/EB⁽³⁾, 95/50/EB⁽⁴⁾, 95/160/EB⁽⁵⁾, 95/161/EB⁽⁶⁾, 95/168/EB⁽⁷⁾, 95/409/EB⁽⁸⁾, 95/410/EB⁽⁹⁾ og 95/411/EB⁽¹⁰⁾. Í þessari reglugerð skal kveðið á um málsmeðferð sem á tilteknu aðlögunartímabili gerir kleift að veita ábyrgðir til aðildarríkja þar sem í gildi er samþykkt, innlend varnaráætlun sem gengur lengra en lágmarkskröfur Bandalagsins að því er varðar salmonellu. Niðurstöður prófana á lifandi dýrum og útungunareggjum, sem verslað er með við slíkt aðildarríki, skulu uppfylla viðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í innlendra varnaráætlun þess. Í framtíðarlöggjöf Bandalagsins um reglur um hollustuhætti sem varða matvæli úr dýraríkinu skal kveðið á um svipaða málsmeðferð að því er varðar kjöt og mataregg.
- 27) Þriðju lönd sem flytja út til Bandalagsins skulu beita sambærilegum ráðstöfunum til varnar gegn mannsmitanlegum dýrasjúkdómum um leið og gripið er til ráðstafana í Bandalaginu.
- 28) Að því er varðar varnir gegn salmonellu benda fyrirliggjandi upplýsingar til þess að afurðir alifugla séu helsti orsakavaldur salmonellusýkingar í mönnum. Því skal varnarráðstöfunum beitt að því er varðar framleiðslu þessara afurða og vera framhald af ráðstöfunum sem hófust með tilskipun 92/117/EBE. Að því er varðar framleiðslu á matareggjum er mikilvægt að gera sértækar ráðstafanir varðandi það að setja á markað afurðir úr hópum sem ekki hefur verið staðfest með prófunum að séu lausir við viðkomandi salmonellu. Að því er varðar alifuglakjöt er markmiðið að setja á markað alifuglakjöt með viðunandi tryggingu fyrir því að það sé laust við viðkomandi salmonellu. Aðlögunartímabil er nauðsynlegt fyrir stjórnendur matvælafyrirtækja til að aðlagast þeim ráðstöfunum sem fyrirhugaðar eru og sem kann að verða breytt enn frekar, einkum með tilliti til vísindalegs áhættumats.
- 29) Rétt er að tilnefna innlendar tilvísunarrannsóknarstofur og tilvísunarrannsóknarstofur í Bandalaginu til að veita leiðbeiningar og aðstoð varðandi málefni sem falla undir gildissvið þessarar reglugerðar.
- 30) Til að tryggja samræmda beitingu þessarar reglugerðar verður að kveða á um skipulag á úttekt og skoðun Bandalagsins í samræmi við aðra löggjöf Bandalagsins á þessu sviði.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 371, 31.12.1994, bls. 36.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 53, 9.3.1995, bls. 31.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 105, 9.5.1995, bls. 40. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 97/278/EB (Stjtið. EB L 110, 26.4.1997, bls. 77).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 105, 9.5.1995, bls. 44. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 97/278/EB.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 109, 16.5.1995, bls. 44. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 97/278/EB.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 243, 11.10.1995, bls. 21. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 98/227/EB (Stjtið. EB L 87, 21.3.1998, bls. 14).

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 243, 11.10.1995, bls. 25. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 98/227/EB.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 243, 11.10.1995, bls. 29. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 98/227/EB.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 302, 31.12.1972, bls. 28. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 807/2003 (Stjtið. ESB L 122, 16.5.2003, bls. 36).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 303, 31.10.1990, bls. 6. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 806/2003.

- 31) Mæla skal fyrir um viðeigandi málsmeðferð við breytingar á tilteknum ákvæðum þessarar reglugerðar svo að taka megillit til framfara á sviði vísinda og tækni og vegna samþykktar á framkvæmdar- og bráðabirgðaráðstöfunum.
- 32) Tryggja skal nána og skilvirka samvinnu milli framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna innan fastanefndarinnar, sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 frá 28. janúar 2002 um almennar meginreglur og kröfur samkvæmt lögum um matvæli, um stofnun Matvælaöryggisstofnunar Evrópu og um málsmeðferð vegna öryggis matvæla⁽¹⁾, svo að taka megillit til framfara á sviði vísinda og tækni.
- 33) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessarar reglugerðar skulu samþykktar í samræmi við ákvæðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið⁽²⁾.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

INNGANGSÁKVÆÐI

1. gr.

Efni og gildissvið

- Markmiðið með þessari reglugerð er að tryggja að gripið sé til rétttra og skilvirkra ráðstafana til að greina og verjast salmonellu og öðrum smitvöldum mannsmitanlegra dýrasjúkdóma á öllum viðeigandi stígum framleiðslu, vinnslu og dreifingar, einkum á frumframleiðslustiginu, þ.m.t. í fóðri, í því skyni að draga úr algengi þeirra og þeirri hættu sem þeir geta stofnað lýðheilsu í.
- Þessi reglugerð skal taka til:
  - samþykktar á markmiðum sem sett eru til að draga úr algengi tiltekinna mannsmitanlegra dýrasjúkdóma í dýrastofnum:
    - á frumframleiðslustigi og
    - ef við á, fyrir viðkomandi mannsmitanlega dýrasjúkdóma og smitvalda þeirra, á öðrum stígum matvælaferlisins, þ.m.t. í matvælum og fóðri,
  - samþykktar sértækra varnaráætlana sem aðildarríkin og stjórnendur matvæla- og fóðurfyrirtækja gera,
  - samþykktar á sértækum reglum varðandi tilteknar varnaráðferðir sem beitt er til að draga úr algengi mannsmitanlegra dýrasjúkdóma og smitvalda þeirra.
  - samþykktar á reglum varðandi viðskipti innan Bandalagsins og innflutning frá þriðju löndum á tilteknum dýrum og afurðum þeirra.
- Reglugerð þessi gildir ekki um frumframleiðslu:
  - til einkanota á heimilum eða

- sem leiðir til beinnar afhendingar framleiðandans á litlu magni frumframleiðsluvara til neytanda eða smásölu-fyrirtækis á staðnum sem afhendir frumframleiðsluvörur beint til neytanda,
- Aðildarríkin skulu setja reglur, samkvæmt landslögum, um þá starfsemi sem um getur í b-lið 3. mgr. Innendar reglur af þessu tagi skulu tryggja að markmiðum þessarar reglugerðar verði náð.
  - Reglugerð þessi gildir með fyrirvara um sértækari ákvæði Bandalagsins um heilbrigði dýra, fôður, hollustuhætti í matvælaframleiðslu, smitsjúkdóma í mönnum, heilsu- og öryggisvernd á vinnustað, genatækni og smitandi heilahrönnun.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð gilda eftirfarandi hugtök:

- hugtakaskilgreiningarnar sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 178/2002,
- hugtakaskilgreiningarnar sem mælt er fyrir um í tilskipun (EB) nr. 2003/99 og
- eftirfarandi skilgreiningar,
  - „hjörð“: dýr eða hópur dýra, sem eru haldin á bújörð sem faraldsfræðileg eining, og
  - „hópur“: allir alifuglar við sama heilbrigðisástand sem haldnir eru í sama húsnæði eða innan sömu girðingar og mynda eina faraldsfræðilega einingu, ef um er að ræða alifugla sem hafðir eru í húsi eru meðtaldir allir fuglar sem deila sama loftrými.

3. gr.

Lögbær yfirvöld

- Hvert aðildarríki skal tilnefna lögbært yfirvald eða lögbær yfirvöld að því er varðar þessa reglugerð og tilkynna framkvæmdastjórninni um það. Ef aðildarríki tilnefnir fleiri en eitt lögbært yfirvald skal það:
  - tilkynna framkvæmdastjórninni um lögbært yfirvald sem er tengiliður í samskiptum við framkvæmdastjórnina og
  - sjá til þess að lögbær yfirvöld vinni saman til að tryggja rétta framkvæmd á kröfum í þessari reglugerð.
- Lögbært yfirvald eða yfirvöld skulu einkum bera ábyrgð á:
  - að gera áætlanir sem kveðið er á um í 1. mgr. 5. gr. og að undirbúa allar breytingar á þeim sem kunna að reynast nauðsynlegar, einkum í ljósi þeirra gagna og niðurstaðna sem fengist hafa,

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 31, 1.2.2002, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

- b) að safna þeim gögnum sem eru nauðsynleg til að meta úrræðin sem notuð eru og niðurstöðurnar sem fást við framkvæmd innlendra varnaráætlana, sem kveðið er á um í 5. gr., og til að leggja þessi gögn og niðurstöður, þ.m.t. niðurstöður úr öllum könnunum sem gerðar eru, fyrir framkvæmdastjórnina ár hvert með hliðsjón af reglum sem mælt er fyrir um skv. 1. mgr. 9. gr í tilskipun 2003/99/EB,
- c) að framkvæma reglubundnar skoðanir á húsnæði matvæla- og ef nauðsynlegt er fóðurfyrirtækja í því skyni að ganga úr skugga um að farið sé að þessari reglugerð.

II. KAFLI

MARKMIÐ BANDALAGSINS

4. gr.

Markmið Bandalagsins sem sett eru til að draga úr algengi mannsmitanlegra dýrasjúkdóma og smitvalda þeirra

1. Setja skal markmið til að draga úr algengi mannsmitanlegra dýrasjúkdóma og smitvalda þeirra, sem tilgreindir eru í 1. dálki í I. viðauka, í dýrastofnum sem tilgreindir eru í 2. dálki í I. viðauka, einkum að teknu tilliti til:

- a) reynslunnar, sem fengist hefur með innlendum ráðstöfunum sem fyrir eru, og
- b) upplýsinganna sem sendar voru til framkvæmdastjórnarinnar eða til Matvælaöryggisstofnunar Evrópu samkvæmt núgildandi kröfum Bandalagsins, einkum innan rammans um upplýsingar sem kveðið er á um í tilskipun 2003/99/EB, einkum 5. gr. Setja skal markmið og gera allar breytingar á þeim í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr.

2. Markmiðin, sem um getur í 1. mgr., skulu a.m.k. samanstanda af:

- a) tölulegri framsetningu á:
- i. hámarkshundraðshluta faraldsfræðilegra eininga sem eru áfram jákvæðar og/eða
  - ii. lágmarkshundraðshluta minnkunar á fjölda faraldsfræðilegra eininga sem eru áfram jákvæðar,
- b) hámarksfresti til að ná markmiðunum,
- c) skilgreiningu á faraldsfræðilegum einingum sem um getur í a-lið,
- d) skilgreiningu á prófunarkerfunum sem eru nauðsynleg til að sannreyna hvort markmiðið hafi náðst og
- e) skilgreiningu, ef hún á við, á sermigerðum sem hafa áhrif á lýðheilsu eða á öðrum tegundum mannsmitanlegra dýrasjúkdóma eða smitvöldum þeirra sem tilgreindar eru í 1. dálki í I. viðauka að teknu tilliti til almennu viðmiðananna sem tilgreindar eru í c-lið 6. mgr. og allra sérteki viðmiðananna sem mælt er fyrir um í III. viðauka.

3. Setja skal markmið Bandalagsins í fyrsta sinn fyrir viðkomandi dagsetningar sem tilgreindar eru í 4. dálki í I. viðauka.

4. a) Þegar hvert markmið Bandalagsins er skilgreint skal framkvæmdastjórnin leggja fram greiningu á áætluðum kostnaði og ávinningi. Þessi greining skal einkum taka tillit til viðmiðanna sem mælt er fyrir um í c-lið 6. mgr. Aðildarríkin skulu, ef þess er óskað, veita framkvæmdastjórninni alla þá aðstoð sem nauðsynleg er við greininguna.

b) Áður en hún gerir tillögu um sérhvert markmið Bandalagsins skal framkvæmdastjórnin ráðfæra sig við aðildarríkin innan nefndarinnar, sem um getur í 1. mgr. 14. gr., að því er varðar niðurstöður greiningar hennar.

c) Framkvæmdastjórnin skal í ljósi niðurstaðna greiningarinnar og samráðs við aðildarríkin gera tillögu um markmið Bandalagsins, eftir því sem við á.

5. Þrátt fyrir ákvæði e-liðar 2. mgr. og 4. mgr. gilda hins vegar eftirfarandi reglur um alifugla á aðlögunartímabili.

Markmið Bandalagsins sem voru sett að því er varðar hópa af *Gallus gallus* til undaneldis fyrir þennan aðlögunartíma skulu taka til fimm algengustu sermigerða salmonellu í salmonellusýkingum í mönnum sem skulu greindar á grundvelli gagnanna sem safnað var með vöktunarkerfi EB. Markmið Bandalagsins sem sett voru að því er varðar varphænur, sláturkjúklinga og kalkúna fyrir aðlögunartímabilið skulu taka til *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*. Ef nauðsyn ber til er hins vegar hægt að vikka þessi markmið út þannig að þau taki einnig til annarra sermigerða á grundvelli niðurstaðna greiningar sem framkvæmd er í samræmi við 4. mgr.

Aðlögunartímabilið gildir um öll markmið Bandalagsins sem sett eru til að draga úr algengi salmonellu í alifuglum. Það skal vara í þrjú ár í hverju tilviki og hefjast þann dag sem tilgreindur er í 5. dálki í I. viðauka.

6. a) Heimilt er að breyta I. viðauka í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 14. gr í þeim tilgangi sem tilgreindur er í b-lið, einkum að teknu tilliti til viðmiðananna sem tilgreindar eru í c-lið.

b) Breytingarnar á I. viðauka kunna að breyta gildissviði krafna um setningu markmiða Bandalagsins með því að bæta við, takmarka eða breyta:

- i. viðkomandi mannsmitanlegum dýrasjúkdómum eða smitvöldum þeirra,
- ii. viðkomandi stigum matvælaferlisins og/eða
- iii. viðkomandi dýrastofnum

c) Til viðmiðananna, sem ber að taka tillit til áður en I. viðauka er breytt, teljast að því er varðar viðkomandi mannsmitanlega dýrasjúkdóma og smitvalda þeirra:

- i) algengi þeirra í dýrastofnum og mönnum, fódri og matvælum,
- ii) hversu alvarleg áhrif þeirra eru á menn,

- iii. efnahagslegar afleiðingar fyrir heilbrigðisgeirann með tilliti til bæði dýra og manna og fyrir fôður- og matvælafyrirtæki,
  - iv. faraldsfræðileg þróun þeirra í dýrastofnum og mönnum, fôðri og matvælum,
  - v. vísindaleg ráðgjöf,
  - vi. tækniþróun, einkum að því er varðar hagkvæmni þeirra varnarmöguleika sem tiltækir eru, og
  - vii. kröfur og þróun með tilliti til eldskerfa og framleiðsluáðferða.
7. Heimilt er að breyta III. viðauka í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr.

8. Framkvæmdastjórnin skal endurskoða framkvæmd markmiða Bandalagsins og taka tillit til þeirrar endurskoðunar þegar hún gerir tillögu um frekari markmið.

9. Ráðstafanimar, sem gripið er til í því skyni að draga úr algengi mannsmitanlegra dýrasjúkdóma og smitvalda þeirra sem tilgreindir eru í I. viðauka, skulu koma til framkvæmdar í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð og allar reglur sem eru samþykktar samkvæmt henni.

III. KAFLI

VARNARÁÆTLANIR

5. gr.

Innlendar varnaráætlanir

1. Til að ná markmiðum Bandalagsins sem kveðið er á um í 4. gr. skulu aðildarríkin gera innlendar varnaráætlanir fyrir alla mannsmitanlega dýrasjúkdóma og smitvalda þeirra sem tilgreindir eru í I. viðauka. Í innlendum varnaráætlunum skal tekið tillit til landfræðilegrar dreifingar mannsmitanlegra dýrasjúkdóma innan hvers aðildarríkis og til fjárhagslegra afleiðinga fyrir frumframleiðendur og stjórnendur fôður- og matvælafyrirtækja við að koma á skilvirkum vörnum.
2. Innlendar varnaráætlanir skulu vera samfelldar og taka til tímabils sem varir í a.m.k. þrjú ár samfleytt.
3. Í innlendum varnaráætlunum skal:
  - a) kveða á um greiningu mannsmitanlegra dýrasjúkdóma og smitvalda í samræmi við kröfur og lágmarksreglur um sýnatöku sem mælt er fyrir um í II. viðauka,
  - b) skilgreina viðkomandi skyldur lögbærra yfirvalda og stjórnenda matvæla- og fôðurfyrirtækja,
  - c) tilgreina varnarráðstafanir sem grípa skal til þegar mannsmitanlegir dýrasjúkdómar og smitvaldar þeirra greinast, einkum til að vernda lýðheilsu, þ.m.t. framkvæmd þeirra sérstöku ráðstafana sem mælt er fyrir um í II. viðauka,
  - d) vera unnt að meta árangur af ákvæðum þeirra og að endurskoða þessar áætlanir, einkum í ljósi niðurstaðna úr greiningu á mannsmitanlegum dýrasjúkdómum og smitvöldum þeirra.

4. Innlendar varnaráætlanir skulu taka til a.m.k. eftirfarandi stiga matvælaferlisins:

- a) fôðurframleiðslu,
- b) frumframleiðslu á dýrum,
- c) vinnslu og tilreiðslu matvæla úr dýrum.

5. Í innlendum varnaráætlunum skulu, sem liður í opinberum vörnum sem kveðið er á um í A-hluta II. viðauka, eftir því sem við á, vera ákvæði um prófunaraðferðir og viðmiðanir sem notaðar eru til að meta niðurstöður þessara prófana til prófunar á dýrum og útungunareggjum sem send eru innan innlands yfirráðasvæðis.

6. Heimilt er að breyta, aðlaga eða bæta við kröfur og lágmarksreglur um sýnatöku sem mælt er fyrir um í II. viðauka, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr., einkum að teknu tilliti til viðmiðananna sem tilgreindar eru í c-lið 6. mgr. 4. gr.

7. Innan sex mánaða frá því að markmið Bandalagsins, sem kveðið er á um í 4. gr., voru sett skulu aðildarríkin senda innlendar varnaráætlanir sínar til framkvæmdastjórnarinnar og setja fram þær ráðstafanir sem eiga að koma til framkvæmda.

6. gr.

Samþykkt innlendu varnaráætlananna

1. Þegar aðildarríki hefur lagt fram innlenda varnaráætlun í samræmi við 5. gr. skal framkvæmdastjórnin hafa tvo mánuði til að krefja aðildarríkið um hvers kyns frekari upplýsingar sem hún telur viðeigandi og nauðsynlegar. Aðildarríkið skal veita slíkar viðbótarupplýsingar innan tveggja mánaða frá því að henni berst slík beiðni. Framkvæmdastjórnin skal innan tveggja mánaða frá því að hún fær slíkar viðbótarupplýsingar, eða, ef hún gerði ekki kröfu um viðbótarupplýsingar, innan sex mánaða frá því að varnaráætlunin var lögð fram, ákvarða hvort varnaráætlunin uppfyllir viðkomandi reglur, einkum þessa reglugerð.
2. Þegar framkvæmdastjórnin hefur ákvarðað að innlenda varnaráætlun uppfylli reglur eða aðildarríkið, sem lagði hana fram, fer fram á það skal fjallað um áætlunina án óþarfra tafa með tilliti til samþykkis í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr.
3. Heimilt er að samþykkja breytingar á áætlun, sem áður hefur verið samþykkt skv. 2. mgr. í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr., til að taka tillit til breytingar á ástandinu í aðildarríkinu sem um ræðir, einkum í ljósi niðurstaðnanna sem um getur í d-lið 3. mgr. 5. gr.

7. gr.

Varnaráætlanir stjórnenda matvæla- og fódur fyrirtækja

1. Stjórnendum matvæla- og fódur fyrirtækja eða samtökum, sem koma fram fyrir hönd slíkra stjórnenda, er heimilt að gera varnaráætlanir sem taka til allra stiga framleiðslu, vinnslu og dreifingar, eftir því sem unnt er.

2. Ef stjórnendur matvæla- og fódur fyrirtækja eða samtök, sem koma fram fyrir hönd þeirra, óska eftir því að varnaráætlanir þeirra verði hluti af innlendra varnaráætlun skulu þeir leggja fyrir lögbært yfirvald í því aðildarríki þar sem þeir hafa aðsetur varnaráætlanir sínar, ásamt öllum breytingum á þeim, til samþykktar. Ef starfsemin sem um ræðir fer fram í ýmsum aðildarríkjum skulu áætlanirnar samþykktar sérstaklega fyrir hvert aðildarríki.

3. Lögbæru yfirvaldi er einungis heimilt að samþykkja varnaráætlanir, sem eru lagðar fram skv. 2. mgr., telji það fullvíst að varnaráætlanirnar uppfylli viðeigandi kröfur í II. viðauka og séu í samræmi við markmið viðkomandi innlendra varnaráætlana.

4. Aðildarríkin skulu halda uppfærðar skrár yfir samþykktar varnaráætlanir stjórnenda matvæla- og fódur fyrirtækja eða samtök sem koma fram fyrir hönd þeirra. Skrárnar skulu vera aðgengilegar framkvæmdastjórninni fari hún fram á það.

5. Stjórnendur matvæla- og fódur fyrirtækja eða samtök, sem koma fram fyrir hönd þeirra, skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum reglulega um niðurstöður varnaráætlana þeirra.

IV. KAFLI

VARNARAÐFERÐIR

8. gr.

Sértækar varnaraðferðir

1. Að frumkvæði framkvæmdastjórnarinnar eða að beiðni aðildarríkis og í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr.:

a) er heimilt að ákveða að sérstökum varnaraðferðum kunnri að verða eða skuli beitt til að draga úr algengi mannsmitanlegra dýrasjúkdóma og smitvalda þeirra á stigi frumframleiðslu á dýrum og á öðrum stigum matvælaferlisins,

b) er heimilt að samþykkja reglur varðandi skilyrði fyrir notkun aðferðanna sem um getur í a-lið,

c) er heimilt að samþykkja nákvæmar reglur varðandi nauðsynleg skjöl og málsmeðferðir sem og lágmarkskröfur að því er varðar aðferðirnar sem um getur í a-lið og

d) er heimilt að ákveða að tiltekna, sértækar varnaraðferðir skuli ekki notaðar sem hluti af varnaráætlunum.

2. Ákvæðin, sem um getur a-, b- og c-lið 1. mgr., gilda ekki um aðferðir sem fela í sér notkun efna eða tækni sem fjallað er um í löggjöf Bandalagsins um föður, aukefni í matvælum eða dýralyf.

V. KAFLI

VIÐSKIPTI

9. gr.

Viðskipti innan Bandalagsins

1. Frá og með þeim dagsetningum, sem um getur í 5. dálki í I. viðauka, skal fara fram prófun á því hvort hópar og hjarðir þeirra tegunda, sem tilgreindar eru í 2. dálki, séu haldin mannsmitanlegum dýrasjúkdómum eða beri í sér smitvalda þeirra, sem tilgreindir eru í 1. dálki, áður en lifandi dýr eða útungunaregg eru send frá matvælafyrirtækinu þar sem þau eru upprunnin. Dagsetning og niðurstaða prófunar skulu fylgja með viðkomandi heilbrigðisvottorðum sem kveðið er á um í löggjöf Bandalagsins.

2. Viðtökuaðildarríkið getur í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr. fengið leyfi til að krefjast þess á aðlögunartímabili að niðurstöður úr prófunum sendingar-aðildarríkis, sem vísa skal til í viðkomandi heilbrigðisvottorðum vegna sendinga á dýrum og útungunareggjum, uppfylli sömu viðmiðanir að því er varðar salmonellu og mælt er fyrir um í samþykkttri, innlendra áætlun í samræmi við 5. mgr. 5. gr vegna sendinga innan yfirráðasvæðis þess. Heimilt er að afturkalla leyfið í samræmi við sömu málsmeðferð.

3. Sérstöku ráðstafanirnar varðandi salmonellu, sem giltu um lifandi dýr sem send eru til Finnlands og Svíþjóðar áður en þessi reglugerð tók gildi, gilda áfram eins og þær hefðu verið leyfðar í samræmi við 2. mgr.

4. Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 14. gr., er heimilt, með fyrirvara um 6. mgr. 5. gr., að mæla fyrir um sértækar reglur varðandi setningu aðildarríkjanna á viðmiðunum sem um getur í 5. mgr. 5. gr. og í 2. mgr. hér að framan.

10. gr.

Innflutningur frá þriðju löndum

1. Frá og með þeim dagsetningum, sem um getur í 5. dálki í I. viðauka, skal skráning á eða viðhald á skráum yfir þriðju lönd, sem kveðið er á um í löggjöf Bandalagsins fyrir viðkomandi tegundir eða flokka dýra sem aðildarríkjunum er heimilt að flytja þessi dýr eða útungunaregg frá og fjallað er um í þessari reglugerð, háð því að hlutaðeigandi þriðja land leggi fyrir framkvæmdastjórnina áætlun er jafngildir þeim sem kveðið er á um í 5. gr. og samþykkt í samræmi við þessa grein. Í áætluninni skulu vera upplýsingar um ábyrgðir sem það land býður að því er varðar skoðanir og varnir gegn mannsmitanlegum dýrasjúkdómum og smitvöldum þeirra. Þessar ábyrgðir skulu vera a.m.k. jafngildar þeim ábyrgðum sem kveðið er á um í þessari reglugerð. Matvæla- og dýraheilbrigðisstofa framkvæmdastjórnarinnar skal vera með í ráðum og fylgjast náið með vöktun til að staðfesta að jafngildar áætlanir séu fyrir hendi í þriðju löndum.

2. Þessar áætlanir skulu samþykktar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr., að því tilskildu að sýnt sé fram á með hlutlægum hætti að ráðstafanir, sem lýst er í áætluninni, séu jafngildar viðeigandi kröfum sem gilda samkvæmt reglum Bandalagsins. Í samræmi við þá málsmeðferð er heimilt að leyfa aðrar ábyrgðir en þær sem kveðið er á um í þessari reglugerð að því tilskildu að þær séu ekki hagstæðari en þær sem gilda um viðskipti innan Bandalagsins.

3. Að því er varðar þriðju lönd þar sem hefð er fyrir reglubundnu viðskiptaflæði gilda ákvæði 7. mgr. 5. gr. og 1. mgr. 6. gr. varðandi frest til að leggja fram og samþykka áætlanir. Að því er varðar þriðju lönd, þar sem verið er að koma á eða koma aftur á viðskiptaflæði, gilda tímabilin sem kveðið er á um í 6. gr.

4. Hópa og hjarðir þeirra tegunda sem tilgreindar eru í 2. dálki í I. viðauka skal prófa áður en lifandi dýr eða útungunaregg eru send frá matvælafyrirtæki þar sem þau eru upprunnin. Prófa skal hópa og hjarðir með tilliti til mannsmitanlegra dýrasjúkdóma eða smitvalda þeirra sem tilgreindir eru í 1. dálki í I. viðauka eða, sé það nauðsynlegt til að ná markmiðinu um jafngilda ábyrgð sem mælt er fyrir um í 1. mgr., með tilliti til mannsmitanlegra dýrasjúkdóma og smitvalda þeirra sem kunna að vera skilgreindir í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr. Dagsetning og niðurstaða prófunarinnar skulu fylgja með viðkomandi innflutningsvottorðum og breyta skal fyrirmyndunum að þeim, sem mælt er fyrir um í löggjöf Bandalagsins, til samræmis við það.

5. Lokaviðtökuáðildarríkinu er heimilt í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 14. gr., að krefjast þess að á aðlögunartímabili uppfylli niðurstöður prófananna sem um getur í 4. mgr. sömu viðmiðanir og mælt er fyrir um í innlendra áætlun þess í samræmi við 5. mgr. 5. gr. Heimilt er að afturkalla leyfið og, með fyrirvara um 6. mgr. 5. gr., mæla fyrir

um sértækar reglur varðandi slíkar viðmiðanir í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr.

6. Skráning eða viðhald á skráum yfir þriðju lönd, sem kveðið er á um í löggjöf Bandalagsins fyrir viðkomandi flokka afurða sem aðildarríkjunum er heimilt að flytja þessi dýr eða útungunaregg inn frá og fjallað er um í þessari reglugerð, skal háð því að viðkomandi þriðja land, sem um ræðir, leggi fyrir framkvæmdastjórnina ábyrgðir er jafngilda þeim sem kveðið er á um í þessari reglugerð.

VI. KAFLI

RANNSÓKNARSTOFUR

11. gr.

Tilvísunarrannsóknarstofur

1. Tilvísunarrannsóknarstofur Bandalagsins til greiningar og prófunar á mannsmitanlegum dýrasjúkdómum og smitvöldum þeirra sem tilgreindir eru í 1. dálki í I. viðauka skulu tilnefndar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr.

2. Mæla skal fyrir um skyldur og verkefni tilvísunarrannsóknarstofa Bandalagsins, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr., einkum með tilliti til samræmingar á starfsemi þeirra og starfsemi innlendra tilvísunarrannsóknarstofa.

3. Aðildarríkin skulu tilnefna innlendra tilvísunarrannsóknarstofur til greiningar og prófunar á mannsmitanlegum dýrasjúkdómum og smitvöldum þeirra sem tilgreindir eru í 1. dálki í I. viðauka. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni um heiti og pósthöfn rannsóknarstofanna.

4. Í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr. er heimilt að mæla fyrir um tilteknar skyldur og verkefni innlendra tilvísunarrannsóknarstofa, einkum með tilliti til samræmingar á starfsemi þeirra og starfsemi viðkomandi rannsóknarstofa sem tilnefndar eru skv. a-lið 1. mgr. 12. gr.

12. gr.

Samþykkt á rannsóknarstofum, gæðakröfur og viðurkenndar prófunaraðferðir

1. Rannsóknarstofur sem taka þátt í varnaráætlunum skv. 5. og 7. gr. skulu að því er varðar greiningu á sýnum til að prófa hvort um er að ræða mannsmitanlega dýrasjúkdóma eða smitvalda þeirra, sem um getur í 1. dálki í I. viðauka:

a) tilnefndar af lögbærum yfirlöndum og

b) nota gæðatryggingarkerfi sem eru í samræmi við kröfurnar í gildandi EN/ISO-staðli í síðasta lagi innan 24 mánaða frá gildistöku þessarar reglugerðar eða innan 24 mánaða frá því að nýjum, mannsmitanlegum dýrasjúkdómum eða smitvöldum þeirra hefur verið bætt við í 1. dálk í I. viðauka.

2. Rannsóknarstofur skulu taka reglulega þátt í samanburðarprófunum sem eru skipulagðar eða samræmdar á innlendu tilvísunarrannsóknarstofunni.

3. Við prófun á því hvort um er að ræða mannsmitanlega dýrasjúkdóma og smitvalda þeirra, sem um getur í 1. dálki í I. viðauka, skal nota aðferðir og aðferðalýsingarnar, sem innlendar staðlastofnanir mæla með, sem tilvísunaraðferðir. Heimilt er að nota aðrar aðferðir ef þær eru fullgiltar í samræmi við alþjóðlega viðurkenndar reglur og gefa jafngildar niðurstöður og þær sem fást með viðkomandi tilvísunaraðferð. Ef nauðsyn krefur er heimilt að samþykka aðrar prófunaraðferðir í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr.

VII. KAFLI

FRAMKVÆMD

13. gr.

Frákvæmdar- og bráðabirgðaráðstafanir

Heimilt er að samþykka viðeigandi bráðabirgða- eða frákvæmdarráðstafanir, þ.m.t. nauðsynlegar breytingar á viðkomandi heilbrigðisvottorði, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr.

14. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra sem komið var á fót með reglugerð (EB) nr. 178/2002 (hér á eftir kölluð „nefndin“).

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrjú mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

15. gr.

Samráð við Matvælaöryggisstofnun Evrópu.

Framkvæmdastjórnin skal hafa samráð við Matvælaöryggisstofnun Evrópu um öll þau mál sem falla undir gildissvið þessarar reglugerðar og kunna að hafa veruleg áhrif á lýðheilsu, einkum áður en tillaga er lögð fram um markmið Bandalagsins í samræmi við 4. gr. eða sértækar varnaraðferðir í samræmi við 8. gr.

16. gr.

Skýrsla um fjárhagsráðstafanir

1. Framkvæmdastjórnin skal, innan þriggja ára frá því að þessi reglugerð tekur gildi, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið.

2. Í skýrslunni skal fjallað um:

a) gildandi fyrirkomulag á vettvangi Bandalagsins og á innlendum vettvangi til að fjármagna ráðstafanir sem gerðar eru vegna varna gegn mannsmitanlegum dýrasjúkdómum og smitvöldum þeirra og

b) áhrifin sem slíkt fyrirkomulag hefur á skilvirkni þessara ráðstafana.

3. Ef við á skal framkvæmdastjórnin leggja fram viðeigandi tillögur með skýrslu sinni.

4. Aðildarríkin skulu, ef þess er óskað, veita framkvæmdastjórninni alla þá aðstoð sem nauðsynleg er við samantekt skýrslunnar.

VIII. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI OG LOKAÁKVÆÐI

17. gr.

Eftirlit Bandalagsins

1. Sérfræðingar á vegum framkvæmdastjórnarinnar skulu sjá um vettvangseftirlit í samstarfi við lögbær yfirvöld aðildarríkjana til að tryggja samræmda beitingu á ákvæðum þessarar reglugerðar, reglum, sem eru samþykktar samkvæmt þeim, svo og á öllum verndarráðstöfunum. Aðildarríki skal veita sérfræðingunum alla aðstoð sem þeim er nauðsynleg til að inna af hendi skyldur sínar við eftirlit sem fram fer á yfirráðasvæði þess. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna lögbæru yfirvaldi um niðurstöður úr eftirlitinu.

2. Mæla skal fyrir um reglur um frákvæmd á ákvæðum þessarar greinar, einkum um fyrirkomulag á samstarfi við innlend yfirvöld, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr.

18. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Henni skal beitt frá og með sex mánuðum eftir að hún tekur gildi.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 17. nóvember 2003.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

G. ALEMANNO

forseti.

I. VIÐAUKI

Listi yfir sérstaka mannsmitanlega dýrasjúkdóma og smitvalda þeirra, en markmið Bandalagsins sem setja skal skv. 4. gr. beinast að því að draga úr algengi þeirra.

1. Mannsmitanlegir dýrasjúkdómar eða smitvaldar þeirra	2. Dýrastofn	3. Stig í matvælaferlinu	4. Lokadagsetning frests til að ná markmiðum (*)	5. Dagsetningin þegar prófanir skulu hefjast
Allar sermigerðir salmonellu sem hafa áhrif á lýðheilsu	Hópar af <i>Gallus gallus</i> til undaneldis	Frumframleiðsla	12 mánuðum eftir gildistöku dag þessarar reglugerðar	18 mánuðum eftir dagsetninguna sem um getur í 4. dálki
Allar sermigerðir salmonellu sem hafa áhrif á lýðheilsu	Varphænur	Frumframleiðsla	24 mánuðum eftir gildistöku dag þessarar reglugerðar	18 mánuðum eftir dagsetninguna sem um getur í 4. dálki
Allar sermigerðir salmonellu sem hafa áhrif á lýðheilsu	Sláturkjúklingar	Frumframleiðsla	36 mánuðum eftir gildistöku dag þessarar reglugerðar	18 mánuðum eftir dagsetninguna sem um getur í 4. dálki
Allar sermigerðir salmonellu sem hafa áhrif á lýðheilsu	Kalkúnar	Frumframleiðsla	48 mánuðum eftir gildistöku dag þessarar reglugerðar	18 mánuðum eftir dagsetninguna sem um getur í 4. dálki
Allar sermigerðir salmonellu sem hafa áhrif á lýðheilsu	Hjarðir slátursvína	Slátrun	48 mánuðum eftir gildistöku dag þessarar reglugerðar	18 mánuðum eftir dagsetninguna sem um getur í 4. dálki
Allar sermigerðir salmonellu sem hafa áhrif á lýðheilsu	Hjarðir undaneldissvína	Frumframleiðsla	60 mánuðum eftir gildistöku dag þessarar reglugerðar	18 mánuðum eftir dagsetninguna sem um getur í 4. dálki

(*) Þessar dagsetningar byggjast á þeirri forsendu að samanburðarhæf gögn um algengi verði tiltek a.m.k. sex mánuðum áður en markmið er sett. Ef slík gögn eru ekki tiltek er dagsetningu vegna setningar markmiðsins frestað til samræmis við það.

II. VIÐAUKI

VARNIR GEGN MANNSMITANLEGUM DÝRASJÚKDÓMUM OG SMITVÖLDUM ÞEIRRA SEM TILGREINDIR ERU Í I. VIÐAUKA

A. Almennar kröfur vegna innlendra varnaráætla

Áætlunin skal taka tillit til eðlis mannsmitanlega dýrasjúkdómsins og/eða viðkomandi smitvalds hans og sérstakar aðstæður í aðildarríkinu. Í henni skal:

- a) tilgreina markmið áætlunarinnar, að teknu tilliti til mikilvægis viðkomandi mannsmitanlegs dýrasjúkdóms eða smitvalds hans,
- b) uppfylla lágmarkskröfur varðandi sýnatöku sem mælt er fyrir um í B-hluta,
- c) ef við á, uppfylla sértækar kröfur sem mælt er fyrir um í C- til E-hluta og
- d) tilgreina eftirfarandi atriði:
  1. *Almennt*
    - 1.1. Tilvik viðkomandi mannsmitanlegs dýrasjúkdóms eða smitvalds hans í aðildarríkinu með sérstakri tilvísun í niðurstöðum sem fengust með vöktuninni í samræmi við 4. gr. tilskipunar 2003/99/EB.
    - 1.2. Landsvæði eða, ef við á, þær faraldsfræðilegu einingar þar sem áætlunin kemur til framkvæmdar.
    - 1.3. Uppbygging og skipulag viðkomandi lögbærra yfirvalda.
    - 1.4. Viðurkenndar rannsóknarstofur þar sem sýni, sem safnað er samkvæmt áætluninni, eru greind.
    - 1.5. Aðferðir sem notaðar eru við rannsóknir á mannsmitanlega dýrasjúkdómnum eða smitvaldi hans.
    - 1.6. Opinbert eftirlit (þ.m.t. sýnatökukerfi) með fóðri, hópum og/eða hjörðum.
    - 1.7. Opinbert eftirlit (þ.m.t. sýnatökukerfi) á öðrum stigum matvælaferlisins.
    - 1.8. Ráðstafanir sem lögbær yfirvöld grípa til að því er varðar dýr eða afurðir sem mannsmitanlegir dýrasjúkdómar eða smitvaldar þeirra hafa greinst í, einkum til að vernda lýðheilsu, og allar fyrirbyggjandi ráðstafanir sem gripið er til, svo sem bólusetning.
    - 1.9. Viðkomandi innlend löggjöf, þ.m.t. öll innlend ákvæði varðandi starfsemina sem um getur í b-lið 3. mgr. 1. gr.
    - 1.10. Öll fjárhagsaðstoð sem matvæla- og fôðurfyrirtækjum er veitt í tengslum við innlendu varnaráætlunina,
  2. *Varðandi matvæla- og fôðurfyrirtæki sem áætlunin tekur til*
    - 2.1. Uppbygging á framleiðslu tiltekinna tegunda og afurða þeirra.
    - 2.2. Uppbygging fôðurframleiðslunnar.
    - 2.3. Viðeigandi leiðbeiningar um góðar starfsaðferðir við búfjárrækt og aðrar leiðbeiningar (lögboðnar eða valfrjálsar) þar sem skilgreint er a.m.k.:
      - hreinlætisráðstafanir á býlum,
      - ráðstafanir til að koma í veg fyrir að sýkingar berist með dýrum, fóðri, neysluvatni eða fólki, sem vinnur á býlum, og
      - hollustuhættir við flutninga á dýrum til og frá býlum.
    - 2.4. Kerfisbundið dýraheilbrigðiseftirlit á býlum.
    - 2.5. Skráning býla.
    - 2.6. Skráahald á býlum.
    - 2.7. Skjöl sem eiga að fylgja dýrum við flutning.
    - 2.8. Aðrar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja rekjanleika dýra.

B. Lágmarkskröfur um sýnatöku

1. Eftir að viðkomandi varnaráætlun, sem um getur í 5. gr., hefur verið samþykkt verða stjórnendur matvælafyrirtækja að láta taka sýni og greina þau með tilliti til þess hvort í þeim sé að finna mannsmitanlega dýrasjúkdóma eða smitvalda þeirra sem tilgreindir eru í 1. dálki í I. viðauka, að teknu tilliti til lágmarkskrafna um sýnatöku sem settar eru fram í eftirfarandi töflu.

1. Mannsmitanlegur dýrasjúkdómur eða smitvaldur hans	2. Dýrastofn	3. Framleiðslustig sem sýnataka skal taka til
Allar sermigerðir salmonellu sem hafa áhrif á lýðheilsu	Hópar af <i>Gallus gallus</i> til undaneldis:	
	— eldishópar	— dagsgamlir kjúklingar — fjögurra vikna gamlir fuglar — tveimur vikum fyrir varpstig eða flutning í varpeiningu
	— hópar fullorðinna fugla til undaneldis	— aðra hverja viku á varptímabilinu
Allar sermigerðir salmonellu sem hafa áhrif á lýðheilsu	Varphænur:	
	— eldishópar	— dagsgamlir kjúklingar — unghænur, tveimur vikum áður en þær komast á varpstig eða eru fluttar í varpeiningu
	— Hópar varphæna	— Á 15 vikna fresti á varpskeiðinu
Allar sermigerðir salmonellu sem hafa áhrif á lýðheilsu	Holdakjúklingar	— fuglar á leið til slátrunar (*)
Allar sermigerðir salmonellu sem hafa áhrif á lýðheilsu	Kalkúnar	— fuglar á leið til slátrunar (*)
Allar sermigerðir salmonellu sem hafa áhrif á lýðheilsu	Svínahjarðir	
	— undaneldissvín — slátursvín	— dýr á leið til slátrunar eða skrokkar í sláturhúsi — dýr á leið til slátrunar eða skrokkar í sláturhúsi

(*) Niðurstöður greiningarinnar verða að liggja fyrir áður en dýrin eru send í sláturhús.

2. Kröfurnar, sem mælt er fyrir um í 1. lið, eru með fyrirvara um kröfur í löggiöf Bandalagsins varðandi skoðun fyrir slátrun.
3. Niðurstöður greiningarinnar skulu skráðar ásamt eftirfarandi upplýsingum:
- dagsetningu og stað sýnatöku og
  - auðkenni hópsins/hjarðarinnar.
4. Ekki er heimilt að gera ónæmisfræðilegar prófanir ef dýrin hafa verið bólusett nema sannað sé að bóluefnið, sem notað er, truflar ekki þá prófunaraðferð sem beitt er.

C. Sértekur kröfur varðandi hópa af *Gallus gallus* til undaneldis

1. Grípa skal til ráðstafananna, sem mælt er fyrir um í 3. til 5. lið, í hvert sinn sem greining á sýnum, sem fer fram í samræmi við B-hluta, bendir til að *Salmonella enteritidis* eða *Salmonella typhimurium* sé í hópi af *Gallus gallus* til undaneldis við kringumstæðurnar sem settar eru fram í 2. lið.
2. a) Ef lögbæra yfirvaldið hefur samþykkt greiningaraðferðina sem notuð er fyrir sýni sem tekin eru í samræmi við B-hluta er heimilt að krefjast þess að gripið sé til ráðstafananna sem mælt er fyrir um í 3. til 5. lið þegar slík greining leiðir í ljós að um er að ræða *Salmonella enteritidis* eða *Salmonella typhimurium*.
- b) Að öðrum kosti skal grípa til ráðstafananna, sem mælt er fyrir um í 3. til 5. lið, í hvert sinn sem lögbæra yfirvaldið staðfestir grun um *Salmonella enteritidis* eða *Salmonella typhimurium*, á grundvelli greiningar á sýnum sem gerð er í samræmi við B-hluta.
3. Farga skal þeim eggjum úr hópnum sem ekki hefur verið ungað út.
Slík egg er þó heimilt að nota til manneldis ef þau eru meðhöndluð á þann hátt sem tryggir að *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* sé eytt í samræmi við löggjöf Bandalagsins um hollustuhætti í matvælaframleiðslu.
4. Öllum fuglum í hópnum, þ.m.t. dagsgömlum kjúklingum, skal slátrað eða fargað til að draga eins og mögulegt er úr hugsanlegri hættu á útbreiðslu salmonellu. Slátrun skal fara fram í samræmi við löggjöf Bandalagsins um hollustuhætti í matvælaframleiðslu. Heimilt er að setja afurðir af slíkum fuglum á markað til manneldis í samræmi við löggjöf Bandalagsins um hollustuhætti í matvælaframleiðslu og E-hluta þegar hann hefur tekið gildi. Ef þær eru ekki ætlaðar til manneldis verður að nota eða farga slíkum afurðum í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1774/2002 frá 3. október 2002 um aukaafurðir úr dýrum sem ekki eru ætlaðar til manneldis ⁽¹⁾.
5. Ef egg til útungunar frá hópnum þar sem *Salmonella enteritidis* eða *Salmonella typhimurium* er að finna, eru enn í útungunarstöð skal þeim eytt eða þau meðhöndluð í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1774/2002.

D. Sértekur kröfur varðandi hópa varphæna

1. Ekki skal nota egg beint til manneldis (sem mataregg) allt að 72 mánuði eftir að þessi reglugerð öðlast gildi nema þau komi úr hópi varphænsa sem fellur undir innlenda áætlun sem komið er á fót skv. 5. gr. og sætir ekki opinberum takmörkunum.
2. Egg sem koma úr hópnum með óþekkt heilbrigðisástand eða sem grunur leikur á að séu smitaðir eða úr hópnum sem eru smitaðir er einungis heimilt að nota til manneldis ef þau eru meðhöndluð þannig að tryggt sé að öllum sernigerðum salmonellu sem hafa áhrif á lýðheilsu sé eytt í samræmi við löggjöf Bandalagsins um hollustuhætti í matvælaframleiðslu.
3. Þegar fuglum úr sýktum hópnum er slátrað eða fargað skal gera ráðstafanir til að draga úr hættunni á útbreiðslu mannsmitanlegra dýrasjúkdóma eins og unnt er. Slátrun skal fara fram í samræmi við löggjöf Bandalagsins um hollustuhætti í matvælaframleiðslu. Heimilt er að setja afurðir af slíkum fuglum á markað til manneldis í samræmi við löggjöf Bandalagsins um hollustuhætti í meðferð matvæla og E-hluta þegar hann hefur tekið gildi. Ef þær eru ekki ætlaðar til manneldis verður að nota eða farga slíkum afurðum í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1774/2002.

E. Sértekur kröfur varðandi nýtt kjöt

1. Ekki er heimilt að markaðssetja nýtt alifuglakjöt af dýrum, sem tilgreint eru í I. viðauka til manneldis í allt að 84 mánuði frá því að þessi reglugerð öðlast gildi nema það uppfylli eftirfarandi skilyrði:
„Salmonella: engin í 25 grömmum“
2. Mælt verður fyrir um nákvæmar reglur varðandi þetta skilyrði innan 72 mánaða frá því að þessi reglugerð öðlast gildi í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr. Þar verða einkum tilgreind sýnatökukerfi og greiningaraðferðir.
3. Viðmiðunin, sem mælt er fyrir um í 1. mgr., gildir ekki um ferskt alifuglakjöt sem ætlað er til verksmiðjuhitameðferðar eða annarrar meðferðar til að útrýma salmonellu í samræmi við löggjöf Bandalagsins um hollustuhætti í matvælaframleiðslu.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 273, 10.10.2002, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 808/2003 (Stjtið. ESB L 117, 13.5.2003, bls. 1).

III. VIÐAUKI

Sértækar viðmiðanir til að ákvarða sermigerðir salmonellu sem hafa áhrif á lýðheilsu

Við ákvörðun á því hvaða sermigerðir salmonellu það eru sem hafa áhrif á lýðheilsu sem markmið Bandalagsins gilda um skal taka tillit til eftirfarandi viðmiðana:

1. algengustu sermigerða salmonellusýkingar í mönnum á grundvelli gagna sem safnað er með EB-vöktunarkerfinu,
2. smitleiðarinnar (þ.e. hvort sermigerðin er í viðkomandi dýrum og föðri),
3. hvort sermigerð sýnir hraða og nýtilkomna getu til að breiðast út og valda sjúkdómum í mönnum og dýrum,
4. hvort einhverjar sermigerðir sýna aukna meinvirkni, t.d. að því er varðar íferð eða þol gegn viðeigandi meðferð við sýkingum í mönnum.

B-deild – Útgáfud.: 31. október 2011